

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 8 rozhodl předsedou senátu Mgr. Michalem Novotným v právní věci žalobce: **Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou**, se sídlem Praha 1, Platněřská 191/4, IČ 00408026, zast. JUDr. Ing. Jiřím Davidem, LL.M., advokátem se sídlem Praha 1, Kaprova 40/12, proti žalovanému: **Státní statek hl. m. Prahy „v likvidaci“**, se sídlem Praha 5, Holečkova 8, IČ 00064092, zast. JUDr. Jaroslavem Nejtkem, advokátem se sídlem Praha 4, Jeremenkova 88, o nahrazení projevu vůle, o majetkovém vyrovnání,

t a k t o :

I. Soud nahrazuje souhlas žalovaného s touto dohodou:

DOHODA O VYDÁNÍ NEMOVITOSTÍ (dále jen „dohoda“)

uzavřená níže uvedeného dne, měsíce a roku, ve smyslu zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (dále jen jako „zákon o majetkovém vyrovnání“)

I.

Smluvní strany

Státní statek hl. m. Prahy „v likvidaci“

se sídlem Praha 5, Holečkova 8, PSČ 150 00, IČ: 00064092

(dále jen „povinná osoba“)

a

Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou,

se sídlem v Praze 1, Staré Město, Platněřská 191/4, PSČ 110 00, IČ: 00408026,

církevní právnická osoba zapsaná v Rejstříku evidovaných právnických osob vedeného Ministerstvem kultury ČR, ev. č. 8/2-14/1994,

který zastupuje jako statutární orgán velmistr, Mgr. PharmDr. Josef Šedivý, O.Cr.

(dále jen „oprávněná osoba“)

II.

Předmět smlouvy

1. Oprávněná osoba uplatnila svůj nárok ve smyslu zákona o majetkovém vyrovnání výzvami k vydání majetku pro k. ú. Dáblice, a to výzvami

- č.j. SM/322/2013-O, doručenu dne 19.04. 2013,
- č.j. SM/1052/2013-O, doručenu dne 11.12. 2013,
- č.j. SM/1062/2013-O, doručenu dne 16.12. 2013,
- č.j. SM/1160/2013-O, doručenu dne 30.12. 2013.

2. Předmětem vydání dle této dohody je vydání nemovitostí:

- pozemku parc. č. 1710/25, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021;
- pozemku parc. č. 1710/26, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021;
- pozemku parc. č. 1710/27, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021;
- pozemku parc. č. 1710/28, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021;
- pozemku parc. č. 1710/29, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/126, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/127, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/128, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/129, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/130, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/131, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;
- pozemku parc. č. 1746/132, ostatní plocha, tak, jak je vymezen geometrickým plánem pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021;

to vše v katastrálním území Dáblice, obec Praha.

Geometrický plán pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1883-37/2018 ze dne 28. 1. 2021 a geometrický plán pro rozdělení pozemku, číslo plánu: 1885-37/2018 ze dne 16. 2. 2021, které oba vyhotovil Ing. Pavel Síbr, jsou nedílnou součástí této dohody.

3. Povinná osoba touto dohodou vydává oprávněné osobě nemovitosti specifikované v čl. II odst. 2 se všemi jejich součástmi a příslušenstvím, které náležely do původního majetku oprávněné osoby, nebo které zastoupily jejich funkci, anebo jsou nezbytné k řádnému užívání nemovitých věcí v souladu s jejím účelem a oprávněná osoba je přijímá do svého vlastnictví.

4. Povinná osoba touto dohodou převádí vlastnické právo k nemovitostem specifikovaným v čl. II odst. 2 této dohody a vydává nemovitosti oprávněné osobě ve stavu, v němž se nalézala ke dni doručení výzvy povinné osobě. Oprávněná osoba nemovitosti do svého vlastnictví přijímá. Povinná osoba prohlašuje, že ke dni uzavření dohody na nemovitostech neváznou žádná věcná břemena nebo zástavní práva.

5. Nemovitosti uvedené v čl. II odst. 2 této dohody povinná osoba předá oprávněné osobě do 30

dnů ode dne provedení vkladu příslušným katastrálním úřadem. O předání a převzetí bude vyhotoven předávací protokol podepsaný oprávněnou osobou a povinnou osobou.

III.

Závěrečná ustanovení

1. Tato dohoda a právní vztahy z ní se řídí právním řádem České republiky, zákonem o majetkovém vyrovnání, zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, a dalšími právními předpisy v účinném znění.
2. Práva a povinnosti z této dohody přecházejí i na případné právní nástupce účastníků dohody.

V Praze, dne 18.10. 2016

Mgr. PharmDr. Josef Šedivý, O.Cr. v.r.	.....
Rytířský řád Křižovníků s červenou hvězdou	Státní statek hl. m. Prahy „v likvidaci“
Mgr. PharmDr. Josef Šedivý, O.Cr. v.r. velmistr (oprávněná osoba)	..... (povinná osoba)

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16.940,- Kč, k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Ing. Jiřího Davida, LL.M., advokáta se sídlem Praha 5, Holečkova 8, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Obvodního soudu pro Prahu 8 náklady řízení státu v částce 27 403 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou do podatelny zdejšího soudu dne 18.10.2016 domáhal nahrazení projevu vůle žalovaného. V návrhu uvedl, že vyzval žalovaného k vydání majetku výzvami č.j. SM/322/2013-O, doručenou dne 19.4.2013, č.j. SM/1052/2013-O, doručenou dne 11.12.2013, č.j. SM/1062/2013-O, doručenou dne 16.12.2013 a č.j. SM 1160/2013-O, doručenou dne 30.12.2013. Žalobce se tak domáhal vydání původního majetku, a to pozemku parc.č. 1597/2, ostatní plocha; pozemku parc.č. 1601, ostatní plocha; pozemku parc.č. 1602, ostatní plocha; pozemku parc.č. 1603/2, ostatní plocha; pozemku parc.č. 1701, vodní plocha – v rozsahu PK 233/18; pozemku parc.č. 1708, vodní plocha; pozemku parc.č. 1710/11, ostatní plocha – v rozsahu PK 236/1; a pozemku parc.č. 1746/100, ostatní plocha – v rozsahu PK 235/1, všechny vedeny v k.ú. Ďáblice, obec Praha. V daných výzvách se žalobce domáhá parce Pozemkového katastru (PK), neboť jsou původním majetkem žalobce, který byl zapsán v Deskách zemských č. 434, a tyto pozemky mu byly v rozhodném období podle ZMV odebrány způsobem, který zakládá majetkovou křivdu, kterou způsobil Československý stát, a která je ZMV napravována. Výše uvedené pozemky mají původ v nárokovaném rozsahu pozemek parc.č. KN 1597/2 má celý původ v PK 75/2. Pozemek parc.č. KN 1601 má celý původ v PK 75/2. Pozemek parc.č. KN 1602 má celý původ v PK 75/2 a st. 5. Pozemek parc.č. KN 1603/2 má celý původ v PK 75/2 a 78. Pozemek parc.č. KN 1701 v rozsahu PK 233/18. Pozemek parc.č. KN 1708 má celý původ v PK 233/1, 489/5 a 489/1. Pozemek parc.č. KN 1710/111 v rozsahu PK 236/1. Pozemek parc.č. KN 1746/100 v rozsahu PK 235/1. Vwe pak

v k.ú. Ďáblice. Požadované parcely tvoří historický majetek žalobce. Pozemky přímo navazují na jiné pozemky žalobce a tvoří v nich často nelogické výseče. Jedná se o parcely mající historický základ ve stejném PK, které jsou zapsány v Zemských deskách 434 jako již jiný vydaný majetek. Je zde tedy dána prostorová funkční souvislost i souvislost hospodářské komponentury majetku žalobce, jedná se tak také o komplex územně souvisejících nemovitostí. Funkční souvislost je dána také s dalšími nemovitostmi v k.ú. Ďáblice, ale i Hloubětín, když ke statkům v těchto obcích pozemky několik set let náležely jako základ jejich majetku. Povinná osoba by měla daný majetek vydat tak, aby se v maximálně obnovil původní rozsah majetku, který dřív byl součástí souboru majetku oprávněné osoby – rozuměj statku, celku, areálu, bloku pozemků, soustavy pozemků, soustavu historického majetku atd. Povinná osoba však restituci brání. Dané pozemky byly zapsány v Deskách zemských v knihovní vložce 434 spolu s dalšími nemovitostmi, se kterými tvořily provozně ekonomickou komponenturu hospodářského celku, velkostatku, a po vydání se tato provozně ekonomická komponentura na daném pozemku obnoví. Zkoumání funkční souvislosti je pak potřeba posuzovat v toku času. Pro tento vztah (funkční souvislost) nemovitostí je určující buď současnost anebo minulost, kdy zákonodárce použil ve svém ust. § 7 odst. 1 písm. a) zák.č. 428/2012 Sb. pojmy souvisela nebo souvisí. Je prokázáno, že pozemky byly v době přechodu na stát součástí PK historicky patřící žalobci. Dále je třeba zkoumat, zda lze na každý jednotlivý pozemek pohlížet jako na zastavěný, tzn. je-li zastavěn stavbou ve smyslu občanskoprávním, nikoli stavbou ve smyslu veřejnoprávním. (2Cdon 1192/97, 22 Cdo 12221/2002). Tako k posouzení otázky a rozsahu zastavěnosti pozemku nebo jeho části, jak vyplývá z judikatury, je třeba vycházet ze skutečností vztahujících se ke konkrétnímu pozemku, nikoliv jinému, byť souvisejícímu (28 Cdo 370/2008). Bezprostřední souvislost jistě znamená souvislost prostorovou, nezbytná nutnost však musí obsahovat takové závislosti na stavbě, bez které by její užívání bylo vyloučeno nebo působilo vlastníkovi takové omezení, že by v podstatě její využívání vylučovalo.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s částí žalobou uplatněných nároků souhlasí, u dvou pozemků nárok odmítá zásadně a v případě jednoho pozemku nárok neuznává částečně. Žalovaný zcela neuznává žalobcem uplatněný nárok na vydání pozemku evidovaných v KN parc.č. 1710/11 – ostatní plocha, způsob využití silnice a parc.č. 1746/100 – ostatní plocha, způsob využití silnice, a to z důvodu, že tyto pozemky jsou zastavěny veřejně prospěšnou stavbou. Na pozemku parc.č. 1710/11, k.ú. Ďáblice je umístěna stavba – mimoúrovňová křižovatka Cínovecká Kostelecká, která byla kolaudována rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odbor dopravy ze dne 17.7.2011. Předmětná parcela se nachází ve východní části rozpletu mimoúrovňové křižovatky. Hranice pozemku zasahuje do komunikační zeleně na tělesech komunikace. Severní a východní část pozemku je vedena komunikace nájezdu křižovatky. Při východní hranici zasahuje do pozemku chodník, který pak navazuje mimo předmětný pozemek na přechod pro chodce. V této části pozemku je rovněž vedena obslužná komunikace k technickému zařízení Pražských vodovodů a kanalizací. Pokud se týká parcely č. 1746/100 v k.ú. Ďáblice, jedná se o zastavěnou parcelu, na které je umístěna stavba „Prosecká radiála“, která byla kolaudována rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odbor dopravy ze dne 20.11.1991. Předmětný pozemek je v celém rozsahu zastavěn úsekem komunikace dálničního typu (komunikace Cínovecká). Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro hlavní město Prahu vedl i ohledně těchto pozemků řízení o vydání zemědělské nemovitosti na základě návrhu uplatněného žalobcem a rozhodl, že oba zastavěné pozemky nelze vydat z důvodu uvedeného v ust. § 8 odst. 1 písm. f) zák.č. 428/2012 Sb.

Žalovaný č. 2 ve svém vyjádření uvedl, že žalobce se dovolává blokačních ustanovení § 3 zák.č. 92/1991 Sb. a § 29 zák.č. 229/1991 Sb. Ust. § 3 zák.č. 92/1991 Sb. však dopadá pouze na privatizaci a § 29 zák.č. 229/1991 Sb. pak zapovídal toliko převod, nikoli však přechod

vlastnického práva k majetku, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace. Žalovaný č. 2 podotkl, že na žádný z pozemků, které jsou předmětem žaloba se zákon o půdě nevztahuje. Žalovaný č. 2 poukázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. 14Co 1073/2013, ve kterém uvedl, že při změně vlastníka též věci nemůže současně dojít k přechodu a převodu vlastnického práva, ale vlastnické právo je buď na nového vlastníka původním vlastníkem převedeno, anebo dojde k jeho přechodu na nového vlastníka. Převod je pak nabytím derivativním a přechod pak nabytím originárním. Pokud jde o ust. § 4 zák.č. 172/1991 Sb., pak do vlastnictví obcí nepřecházejí věci z vlastnictví České republiky, k jejichž vydání uplatní nárok oprávněná osoba podle zvláštního předpisu. Již v rozhodnutí sp.zn. 2 Cdon 1153/96 zaujal Nejvyšší soud ČR právní názor že ust. § 4 zák.č. 172/1991 Sb. vylučuje z přechodu majetku státu do vlastnictví obcí pouze ty věci, ohledně nichž byl nárok na jejich vydání podle zák.č. č. 403/1990 Sb. a zák.č. 87/1991 Sb. uplatněn před účinností zákona č. 172/1991 Sb. Ostatní věci přešly do vlastnictví obcí. Přitom předmětem restituce dle zák.č. 428/2012 Sb. je výhradně majetek státu.

Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Žalovaný je, jak vyplývá z informace o pozemku vlastníkem předmětných pozemků. Tyto pozemky byly původně dle knihovní vložky č. 434 ve vlastnictví žalobce. Předně je však uvést, že s ohledem na částečný rozsudek pro uznání, zůstaly předmětem vydání toliko pozemky par.č. 1746/10, který je dle geometrického plánu rozdělen na pozemky 1746/126, 1746/127, 1746/128, 1746/129, 1746/130, 1746/131 a 1746/132. Pozemek par.č. 1710/11 byl pak rozdělen na pozemky 1710/25, 1710/26, 1710/27, 1710/28 a 1710/29. Tyto pozemky pak byly dle návrhu žalobce předmětem vydání. Žalobce nepožadoval vydání pozemků 1746/100, 1746/133 a 1710/11, když dle znaleckého posudku je na těchto pozemcích silnice. Dále je pak ještě třeba poznamenat, že shora citované pozemky jsou ve vlastnictví žalovaného, když tento fakt nebyl ze strany žalovaného nijak zpochybňován a navíc vyplývá i z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 10002, k.ú. Dáblice.

To, že pozemky byly odňaty žalobci v rozhodné době je pak prokazováno knihovní žádostí z 5.4.1948, usnesení Krajského soudu civilního v Praze ze dne 5.5.1948, přidělem v k.ú. Dáblice rady okresního národního výboru Praha – sever,

Skutečnost, že žalobce požádal o vydání předmětných pozemků je prokazována výzvou k vydání zemědělských nemovitostí dle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi ze dne 18.4.2013 a ze dne 11.12.2013.

Pokud žalovaný namítal u pozemků par.č. 1746/100 a 1710/11, že tyto jsou zastavěny veřejně prospěšnou stavbou je třeba uvést, že tomu tak není, resp. po vypracování znaleckého posudku a geometrických plánů, kde tyto pozemky byly rozděleny na pozemky shora uvedené je zřejmé, že veřejně prospěšnou stavbou jsou dotčeny toliko pozemky 1746/100, 1746/133 a 1710/11. Tyto pozemky však nebyly předmětem rozhodnutí soudu. Ostatní pozemky, jak vyplývá ze znaleckého posudku, jsou „zelenou plochou“ a z geometrických plánů je zřejmé, že sice některé z nich přiléhají k veřejně prospěšné stavbě – silnici, nicméně jejich vydání nebude v užívání veřejných staveb bránit.

Z rozhodnutí Ministerstva financí České republiky ze dne 11.8.1992 č.j. 124/43 345/92 vyplývá, že ministerstvo rozhodlo dle § 5 odst. 1 písm. b zák.č. 172/1991 Sb. o přechodu pozemků par.č. 256/1 a 256/3 do vlastnictví hlavního města Prahy ke dni 1.7.1992. Následně

pak žalovaný č. 1 na základě ohlášení ze dne 7.12.2005 ohlásil nabytí vlastnického práva k těmto pozemkům. Z rozhodnutí Ministerstva financí České republiky ze dne 11.8.1992, č.j. 124/43 345/92 vyplývá, že ministerstvo rozhodlo dle § 5 odst. 1 písm. b) zák.č. 172/1991 Sb. o přechodu pozemků par.č. 257/5 a 257/6 do vlastnictví hlavního města Prahy ke dni 1.7.1992. Následně pak žalovaný č. 1 na základě ohlášení ze dne 7.2.2000 ohlásil nabytí vlastnického práva k těmto pozemkům. Tedy k přechodu vlastnického práva k předmětným pozemkům na žalovaného č. 1 došlo na základě rozhodnutí ministerstva financí ze dne 11.8.1992.

Podle ust. § 1 zák.č. 428/2012 Sb. (dále jen zákon), tento zákon upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem¹) církvím a náboženským společnostem, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona státem registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi podle jiného právního předpisu²) (dále jen „registrované církve a náboženské společnosti“), v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 (dále jen „rozhodné období“) a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi. Podle ust. § 2 zákona, pro účely tohoto zákona se rozumí a) původním majetkem registrovaných církví a náboženských společností věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty, včetně spoluvlastnických podílů a součástí a příslušenství věci, které byly alespoň část rozhodného období ve vlastnictví nebo které příslušely registrovaným církvím a náboženským společnostem, právníkům osobám zřízeným nebo založeným jako součástí registrovaných církví a náboženských společností, Náboženské matice nebo dalším právníkům osobám zřízeným nebo založeným za účelem podpory činnosti registrovaných církví a náboženských společností k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům, nebo jejich právním předchůdcům, b) zemědělskými nemovitostmi 1. pozemky, které ke dni 24. června 1991 tvořily zemědělský půdní fond nebo do tohoto fondu náležely 3), 2. pozemky, které ke dni 24. června 1991 tvořily lesní půdní fond⁴), 3. obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby patřící k původní zemědělské usedlosti, včetně zastavěných pozemků, 4. obytné a hospodářské budovy a stavby sloužící zemědělské a lesní výrobě nebo s ní souvisejícímu vodnímu hospodářství, včetně zastavěných pozemků. Podle ust. § 3 zákona, oprávněnou osobou je a) registrovaná církev a náboženská společnost, b) právník osoba zřízená nebo založená jako součást registrované církve a náboženské společnosti, c) právník osoba zřízená nebo založená za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům, d) Náboženská matice, za podmínky, že v rozhodném období utrpěla tato osoba nebo její právní předchůdce majetkovou křivdu v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5. Podle ust. § 4 zákona, povinnou osobou je a) Pozemkový fond České republiky, b) Lesy České republiky, s. p., c) stát, za který jedná příslušná organizační složka státu, d) státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik a jiná státní organizace, za podmínky, že tato osoba je oprávněna hospodařit s majetkem státu nebo vykonávat správu majetku státu, který se stal v rozhodném období předmětem majetkové křivdy v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5. Podle ust. § 5 písm. a) zákona, skutečnostmi, v jejichž důsledku došlo v rozhodném období k majetkovým křivdám, jsou a) odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revisi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě (trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě).

Podle ust. § 18 odst. 1 zák.č. 428/2012 Sb., oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29

zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; lhůta pro uplatnění výzvy k vydání věci počne běžet dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo určeno vlastnické právo státu. Z pohledu tohoto ustanovení je žalobce aktivně legitimovaný a má naléhavý právní zájem na podané žalobě na určení vlastnického práva. Aktivní legitimace žalobce je prokazována výpisem z rejstříku evidovaných právnických osob ze dne 6.11.2015, který vede ministerstvo kultury. Též pasivní legitimace žalovaného je zřejmá. Pokud jde o předmětné pozemky, tyto byly odňaty na základě zákona č. 142/1947 Sb. a mohl tedy u nich být uplatněn žalobcem nárok na jejich vydání.

Podle ust. § 10 odst. 2 zákona, povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou písemnou dohodu o vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti do 6 měsíců ode dne doručení výzvy, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 11). V dohodě budou nemovitosti uvedeny údaje podle katastrálního zákona. Bude-li předmětem vydání pouze část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí v podobě parcely, musí být neoddělitelnou součástí dohody geometrický plán. V řízení bylo prokázáno, že žalobce požádal Státní pozemkový úřad o vydání pozemků, avšak k uzavření dohody nedošlo. Proto bylo ze strany žalobce na místě podat žalobu na nahrazení projevu vůle.

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona, povinná osoba podle § 4 písm. c) a d) vydá oprávněné osobě nemovitou věc ve vlastnictví státu, která náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5, pokud a) funkčně souvisela nebo souvisí s nemovitou věcí, kterou oprávněná osoba vlastní, nebo která se vydává podle tohoto zákona, nebo b) oprávněné osobě nebo jejímu právnímu předchůdci v rozhodném období sloužila k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům nebo jako obydlí duchovních. V řízení bylo třeba tedy posoudit, zda-li předmětné pozemky náležely do původního majetku žalobce. Tato skutečnost je prokazována výpisem ze zemských desek č. vložky 434. Přitom k odnětí došlo v rozhodném období, konkrétně v květnu 1948 jak vyplývá z usnesení Krajského civilního soudu v Praze ze dne 5. května 1948. to že předmětné pozemky souvisí s jiným nemovitými věcmi ve vlastnictví žalobce je zcela zřejmé, jednak z úřední činnosti je soudu známo, že žalobce je vlastníkem řady pozemků v předmětné lokalitě a navíc tuto skutečnost potvrzují i výpisy z katastru nemovitostí LV č. 1489 k.ú. Hloubětín, a především pak LV č. 750 k.ú. Ďáblice a LV č. 121 k.ú. Ďáblice. Přitom vydávané pozemky jsou ve stejném katastrálním území a navazují na pozemky, které jsou již ve vlastnictví žalobce.

Lze tedy uzavřít, že žalobce splnil veškeré předpoklady uvedené v příslušných ustanovení zákona č. 428/2012, a s ohledem na to soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.

O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobce byl plně procesně úspěšný. Výše nákladů je odůvodněna ust. § 7 a ust. § 9 odst. 4 písm. b) vyhl.č. 177/1996 Sb. Náklady se skládají ze 7 úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč, 7 režijních paušálů po 300,- Kč a 21% DPH (4.998,- Kč).

O náhradě nákladů řízení státu soud rozhodl podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., když povinnost k úhradě stíhá žalovaného. Náklady jsou tvořeny znalečným ve výši 27.403,- Kč, přičemž žalovaný již uhradil zálohu ve výši 20.000,- Kč, a proto jej stíhá povinnost k úhradě částky 7.403,- Kč.

O povinnosti zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce soud

rozhodl podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

O lhůtě k plnění soud rozhodl podle ust. § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 8.

V Praze dne 27. ledna 2022

Mgr. Michal Novotný v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Linková